

Nr 452.

Av fru **Möller**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 243, angående grunder för ålderdomshemsvårdens ordnande och utbyggnad m. m.

I proposition nr 243 har Kungl. Maj:t förelagt riksdagen förslag till huvudprinciper för ålderdomshemsvårdens framtida organisation. I den väsentliga frågan om eliminering av klientelblandningen på ålderdomshemmen ha utkast till lösningar förelagts riksdagen beträffande de mest störande och med hänsyn till vårdmöjligheterna olämpliga elementen i det nuvarande klientelet, såsom sinnessjuka, sinnesslöa, obotligt sjuka, s. k. försörjningsfall m. m.

Den föreliggande propositionen synes emellertid ha förbisett en kategori av de nuvarande vårdtagarna, som utan att kunna hänföras till vare sig gruppen sinnessjuka eller sinnesslöa i vårdhänseende erbjuder så påtagliga svårigheter för ett ålderdomshem med nuvarande personaluppsättning, att starka tvivel kunna hysas beträffande lämpligheten av ett kvarhållande av denna kategori inom den ordinarie ålderdomshemsvården. Här avses de s. k. åldersförändrade, d. v. s. personer behäftade med åderförkalkning och övriga av hög ålder beroende hjärnförändringar, som tagit sig uttryck i många gånger utpräglade psykiska defekter utan att sinnessjukdom i vanlig bemärkelse kan anses föreligga. Sinnessjukhus torde ej heller vara den rätta vårdformen för dessa patienter. För omgivningen och vårdpersonalen kunna de emellertid utgöra en stark belastning genom det särskilt stora behovet av övervakning, ofta mera påtagligt än beträffande de sinnesslöa.

Då det är omöjligt att bedöma det totala vårdplatsbehovet för denna grupp, ställer det sig svårt att på föreliggande stadium stanna för ett yrkande om den definitiva lösning, som med hänsyn till klienteletets karaktär förefaller mest motiverad, nämligen ett särskiljande av hela gruppen för vård på speciella anstalter. För ställningstagandet i frågan torde en utredning dels av det aktuella och framtida vårdbehovet, dels ock av lämpliga former för den ifrågavarande vården vara erforderlig. Då programmet för ålderdomshemsvårdens omläggning av tekniska skäl ej torde kunna genomföras under de närmaste åren och en ytterligare differentiering ej skulle beröra propositionens huvudlinjer, torde ett utredningsbeslut på ifrågavarande punkt ej hindra ett principiellt antagande av de i propositionen uppdragna linjerna.

Därför föreslås,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 243 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning av frågan rörande vården av det s. k. ålderförändrade klientelet på ålderdomshemmen.

Stockholm den 17 maj 1947.

Greta Möller.
